

ประกาศเทศบาลตำบลลำไใหญ่
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำไใหญ่ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ด้วยเทศบาลตำบลลำไใหญ่ ได้จัดทำร่างเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลลำไใหญ่ ในการประชุมสภาเทศบาลสมัยสามัญ สมัยที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอทุ่งสง ตามหนังสืออำเภอทุ่งสง ที่ นศ ๐๐๒๓.๑๖/๗๕๔ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เทศบาลตำบลลำไใหญ่จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำไใหญ่ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดแล้ว ๗ วัน นับแต่วันประกาศเป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายอนุวัตร นาคฤทธิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลลำไใหญ่

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลถ้ำใหญ่

เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๑

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลถ้ำใหญ่ ว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ใน
ท้องถิ่นและเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์และกำหนดเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือ ปล่อย
สัตว์ในเขตเทศบาลตำบลถ้ำใหญ่ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตรา
เป็นเทศบัญญัติจึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำใหญ่
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตลอดจนมาตรการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลลำใหญ่ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลลำใหญ่และผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงตามเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลลำใหญ่ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลลำใหญ่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลลำใหญ่แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาลตำบลลำใหญ่ ในส่วนที่ได้ตราแล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลลำใหญ่

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลลำใหญ่

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ สามารถนำมาเลี้ยงได้ และต้องเป็นสัตว์ที่มีเจ้าของ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ครอบครองและดูแล เอาใจใส่บำรุงตลอดจนให้อาหารเป็นอาจिन

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

ข้อ ๕ เทศบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

๑. การเลี้ยงสัตว์และการปล่อยสัตว์ของทางราชการ

๒. การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายแก่สุขภาพ

ข้อ ๖ ให้เขตเทศบาลตำบลลำใหญ่ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง	(๙) เป็ด	(๑๗) เสือ หมี
(๒) ม้า	(๑๐) ไก่	(๑๘) สัตว์มีพิษ และสัตว์ดุร้ายต่าง ๆ
(๓) โค	(๑๑) ลา ล่อ	(๑๙) สุนัข
(๔) กระจับปี่	(๑๒) งู	(๒๐) แมว
(๕) สุกร	(๑๓) ลิง ชะนี ค่าง	(๒๑) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวน
(๖) แพะ	(๑๔) จระเข้	และคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาต
(๗) แกะ	(๑๕) นก	จากกรมป่าไม้
(๘) ห่าน	(๑๖) ปลาปิรันยา	

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติมและอาจกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิด โดยเด็ดขาด หรือเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์บางชนิดเกินกว่าจำนวนที่กำหนดหรือเขตให้เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์บางชนิดโดยต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๗ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๖ ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสายซึ่งเทศบาลตำบล ถ้าใหญ่รับผิดชอบดูแล

การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ตามวรรคหนึ่ง นั้นคือ กรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาเจิน หรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๘ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้วเจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๓) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคสัตว์เพื่อป้องกันมิให้โรคสัตว์ติดต่อกัน

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม เว้นแต่เพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๖) ไม่ฆ่าสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดห้ามไว้

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เทศบาลตำบลถ้าใหญ่ทราบโดยเร็ว และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๐ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้เกิดอันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๑ เมื่อปรากฏว่าสัตว์ถูกปล่อยหรือเลี้ยงโดยไม่ปรากฏเจ้าของในที่หรือทางสาธารณะ อันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับ และนำสัตว์นั้นมากักไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้

ข้อ ๑๒ เมื่อได้จับและนำสัตว์มากักขังไว้ตามความในข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานเทศบาลตำบลถ้าใหญ่ แจ้งให้ผู้นั้นเป็นเจ้าของมารับคืนภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ เพื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของผู้รับสัตว์คืน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นได้ และเก็บรักษาเงินที่ได้จากการขายไว้แทน แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้จะก่อให้เกิดอันตรายอย่างอื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดทันทีก็ได้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และ ค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้คืนเจ้าของ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ นั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับมากักและทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่เจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกักไว้ เจ้าของสัตว์ต้อง เสีย
ค่าเลี้ยงดูสัตว์เป็นรายตัว ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง หมี เสือ	วันละ ๑,๐๐๐ บาท
(๒) ม้า ลา ล่อ โคน กระบือ	วันละ ๒๐๐ บาท
(๓) แพะ แกะ และสุกร	วันละ ๑๐๐ บาท
(๔) สัตว์อื่น ๆ นอกจาก (๑) - (๓)	วันละ ๕๐ บาท

ข้อ ๑๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลลำไใหญ่ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และมีอำนาจ
ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อให้ปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน มีนาคม ๒๕๕๑

(ลงชื่อ).....

(นายอนุวัตร นาคฤทธิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลลำไใหญ่

สำหรับขอรับ

(นายทศพร จันทรประวัติ)
นายอำเภอทุ่งสง